

[Indenrigsministeren.]

at man fandt et kompromis, og at tjenestetiden kunne være en af de ting, der gik ind i et sådant kompromis. Hr. Søgaard var inde på det samme, og jeg er parat til i udvalget, hvis man ønsker det, at se på, om vi har nogen mulighed for at blive enige om en eller anden tjenestetidsforkortelse, der rækker ud over det, som jeg har foreslået, men det var det, jeg skønnede der var mulighed for at få igennem.

Må jeg så i øvrigt sige, at når man i den debat, der har været, taler om, at man diskriminerer, er det rigtigt, at så længe der ikke var tale om aflønning, fik man ensartede vilkår. Nu er der tale om en aflønning, og så får man altså ikke for civile værnepligtige andel i den lønforhøjelse, som man nu får i militæret og civilforsvaret. Der er ikke tale om at forringe deres vilkår, der er tale om, at de ikke får dem forbedret i samme takt som andre, så de har altså ikke ringere vilkår, men jeg er parat til at drøfte det videre i udvalget med hr. Bilgrav-Nielsen.

Jeg blev ikke spor forbavset over hr. Kurt Brauers stærke stemmeføring, for den havde jeg i forvejen anet ville komme, men jeg blev noget forbavset over, at hr. Kurt Brauer ikke engang ville give civile værnepligtige anledning til at møde i deputation i udvalget. Det er dog ikke ligefrem en god gerning over for de mennesker, som ikke føler sig særlig godt behandlet. Når hr. Kurt Brauer taler om, at man ikke tør lægge frem, hvem der skal i forsvaret, og taler om forsvarspolitik, er det måske forbigået hr. Kurt Brauers opmærksomhed, at der er en stærk tilgang til forsvaret, og at der også er en stærk tilgang til hjemmeværnet, og det er ikke de ældste, der kommer, det er de yngste, der kommer.

Jeg beklager meget, at hr. Poul Schlüter ikke kan være med til det minimalforslag, jeg kommer med, når jeg samtidig ved, at det var en konservativ indenrigsminister, der i allerhøjeste grad har skabt de vilkår, som jeg har vanskeligheder ved at arbejde under. Det var den konservative indenrigsminister, der gav mulighed for at blive militærnægter på næsten ingen indicier, og så står det samme partis repræsentant her i dag og siger, at han end ikke vil være med til bare at give en smule kompensation for,

at man ikke stadig væk vil give den samme løn.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg takker ministeren for tilsagnet om, at vi stadig kan forhandle både om aflønningsmulighederne og om tjenestetidens længde. Efter at have hørt hr. Poul H. Møllers indlæg må man vel forstå hr. Poul H. Møller sådan, at man er parat til at medvirke til en tjenestetidsnedsættelse, og jeg forstod det nærmest sådan, at det første trin var de 11 måneder. Vi kunne måske diskutere en nedsættelse af tjenestetiden med 1 måned, hver gang vi forhøjer soldaternes aflønning i de tre tempi, der er tale om, så har vi nogen balance. Der er et par muligheder, synes jeg.

Jeg takker ministeren for åbenheden, jeg savner bare et svar — jeg skal ikke afkræve det i dag, det kan vi få i udvalget — af ministeren på, hvilken økonomisk balance han ville være i stand til ved en kombination af tjenestetidsnedsættelse og en vis form for aflønning at finde for sit ministerium. Det ville vist ikke være helt uaktuelt for ministeren at kunne finde en sådan balance, men vi kan jo få besvarelsen i udvalget. Hermed har jeg sagt til hr. Kurt Brauer, at vi som sædvanlig er positivt indstillet over for at forbedre de indkaldte værnepligtiges vilkår, uanset om de er nægttere eller de aftjener deres militære tjenestetid som soldater. Det er sjældent, om nogen sinde, man har kunnet finde SF blandt dem, der ville forbedre vilkårene for det indkaldte mandskab. Jeg forstår, dagen i dag ingen undtagelse gør.

Kurt Brauer (SF):

Hvis jeg nu siger: sic transit gloria Bilgrav — så må det kunne oversættes til: således forgår Bilgravs herlighed, om en sådan nogen sinde har eksisteret — det sidste er tilføjet på egen regning og var ikke et forsøg på en oversættelse af den latinske tekst.

Jeg mener, at det, hr. Bilgrav-Nielsen forsøger, og det, der forsøges med at etablere et udvalgsarbejde omkring dette her, er at stikke blå i øjnene på dem. Når ministeren siger, at jeg ved at anbefale nul udvalgsarbejde om sagen tager chancen fra de civilværnepligtige for at møde frem i udvalget, vil jeg sige, at det ville være at stikke blå i øjnene på de civilværnepligtige, hvis jeg